

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2Nt/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012331
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125012331.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Mário Pohorelským v konaní o návrhu odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania, postupom podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí v Trnave 23. septembra 2025

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v B., bytom C. XXX/X, B., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, z 3. septembra 2025 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou PN-8T/68/2021 zamietá, keďže neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 3. septembra 2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že poškodená požiadala o jeho podmiennečné prepustenie a z jej žiadosti vyplýva, že skutok sa nestal. S poškodenou neudržiava písomný ani telefonický kontakt, avšak poškodená mu písala v liste, že jej dovedli jej dcéru „potvoru - veľa problémov“, ktorá je sebecká, kradne jej a schováva veci.

Na verejnom zasadnutí 23. septembra 2025 súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného a prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - návrhu odsúdeného (č. I. 1), listu poškodenej (č. I. 2-7) a z pripojeného spisu PN-8T/68/2021 rozsudku Okresného súdu Piešťany zo 6. júna 2022 na č. I. 624, rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. októbra 2022 na č. I. 701 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/79/2023 z 9. októbra 2024 na č. I. 801.

Obhajca Mgr. Ing. Juraj Trokan predniesol písomný návrh odsúdeného, ktorý doplnil návrhom na výsluch poškodenej a svedkyne D. E. F. (dcéra poškodenej). Návrh odôvodnil tým, že ich výpoveďami môže byť preukázané, že skutok sa tak, ako bol opísaný v skutkovej vete, nestal a odsúdenie odsúdeného bolo založené len na nepreukázaných skutočnostiach a domnienkach. Výsluch poškodenej môže preukázať, že zranenie kladené odsúdenému za vinu si poškodená spôsobila sama a výsluch svedkyne preukáže, že svedkyňa naviedla poškodenú na krivé obvinenie odsúdeného z predmetného trestného činu.

Odsúdený uviedol, že súhlasí s obhajcom, čo bolo prečítané. Následne po zákonom poučení vypovedal, že novou skutočnosťou, ktorá vyšla najavo, je to, že poškodená požiadala o jeho podmiennečné prepustenie. Návrh poškodenej bol odôvodnený tým, že sa zrejme dala naviesť jej dcérou a potom aj polícia ju zobrala na silu a nútili ju vypovedať, že bola znásilnená, aj keď ona na chodbe tvrdila, že znásilnená nebola. Potvrdil to aj gynekológ G., ktorý ju prehliadol a nezistil žiadne zranenia nasvedčujúce znásilneniu.

Okresný súd Piešťany rozsudkom č. k. 8T/68/2021-624 zo 6. júna 2022 uložil odsúdenému za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e)

Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol, že gynekológ H. G. vylúčil aj čiastočné vniknutie stoporeného penisu do pošvy poškodenej. Súd posúdil konanie odsúdeného ako pokus, keďže nemal jednoznačne preukázané, že by medzi odsúdeným a poškodenou došlo k súloži. Okrem výpovede poškodenej ako priameho dôkazu bol odsúdený zo skutku usvedčovaný aj zaistenými biologickými stopami a to DNA poškodenej zistenej na stere z penisu odsúdeného.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 5To/78/2022 - 701 z 20. októbra 2022 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a odsúdenému uložil za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol okrem iného, že poškodenej bezprostredne po skutku telefonovala svojej dcére E. F., ktorej uviedla, že ju tak na polovicu znásilnil obžalovaný a tá následne kontaktovala linku 158. Už samotné vyzliekanie poškodenej smeruje k dokonaniu stíhaného trestného činu, pričom nájdená sperma preukazuje, že k výronu semena odsúdeným prišlo a poškodenej bola v oblasti pošvy spôsobená oderka. Odsúdený už bol za obdobné trestné činy v minulosti právoplatne odsúdený a to napriek tomu, že žiadnu sexuálnu úchyľku netrpí. Odvolací súd ex off zistil pochybenie prvostupňového súdu, ktoré sa týka nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku. Predmetom dokazovania mala byť aj skutočnosť, či trestný čin bol spáchaný práve v súvislosti s vyšším vekom poškodenej. V prípade preukázania takejto súvislosti by bolo potrebné vyjadriť túto subjektívnu stránku trestného činu aj v skutkovej vete, teda v opise spáchaného skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3Tdo/79/2023-801 z 9. októbra 2024 odmietol dovolanie odsúdeného proti rozsudku odvolacieho súdu z 20. októbra 2022. Dovolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že obvinený môže v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Dovolací súd nie je oprávnený posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení a bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože ťažisko dokazovania sa uskutočňuje v konaní pred súdom I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Väčšina argumentácie obvineného uvedená v dovolaní tvorila odôvodnenie jeho odvolania proti rozsudku súdu I. stupňa a odvolací súd sa s ňou v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal. To, že sa obvinený so skutkovými závermi súdov nestotožňuje (má iný, vlastný názor na hodnotenie vo veci vykonaných dôkazov) a ich „reakciu“ na jeho argumentáciu nepovažuje za uspokojivú (a pre jeho osobu úspešnú), nemôže potom znamenať naplnenie žiadneho dôvodu dovolania.

Z listu poškodenej (žiadosť o podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody) doručeného tunajšiemu súdu 21. februára 2025 súd považoval za najrelevantnejšiu časť označenú poškodenou poradovým číslom 2. Poškodenej píše, že „Teraz k veci. A. ku mne XX ročnej žene sa dostal tak, že u mňa bola skupinka murárov zo vzdalenej obce. Boli dobrí, ale už cítili potrebu ísť na dôchodky a venovať sa rodine a odpočívať. Boli dobrí. Pekne sme sa rozlúčili. Hľadala som niekoho na ceste do B., niekoho kto ma blízko a biciklom sa dostane ľahko. A. mal vtedy asi XX rokov. Nemal doma žiadne problémy. Keď prišiel, javil sa mi solídny, lebo v dome ktorý si poopravoval dávnejšie žil pradedko B., I.. Ľudia ho mali radi. Okolo domu tiekla riečka J.. Mali viac detí, ale s úctou viem, že XX pracovali v JRD, jeden syn sa vyučil za I., jedna bola K. L. F., a posledná s mojou sestrou chodila do gymnázia a spolu aj maturovali. Mala som v A. dôveru, hoci bol M.. Ale časy sa menia, dôvera klesá Teraz: jeden B. od plynárov mi dlhuje 200 €, druhý z N. urobil zlú robotu za 500 € tretí bol A.. Pracoval u mňa X roky. Nie stále. Ale dosť podľa počasia a penazí.“

Súd odmietol ako dôkaz vykonať výsluch poškodenej a svedkyne (dcéra poškodenej), keďže obidve vypovedali v procesnom postavení svedkýň na jar (marec a apríl) 2021. Z tohto dôvodu obhajobou navrhnuté opätovné výsluchy poškodenej a svedkyne nepovažoval za nové dôkazy.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany v konečnom návrhu uviedla, že s poukazom na oboznámený návrh odsúdeného, ku ktorému sa následne na dnešnom verejnom zasadnutí odsúdený vyjadril, a teda jednoznačne uviedol, že dôvodom, pre ktorý by v jeho právoplatne skončenej trestnej veci mala byť povolená obnova konania, je tá skutočnosť, že poškodenej podala žiadosť o jeho podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mala za to, že nevyšla najavo taká skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznámy, ktoré by mohli samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už

skôr známymi odôvodniť iný výrok o vine a treste. V trestnej veci odsúdeného boli vykonané dôkazy, z ktorých bolo nepochybne preukázané, že odsúdený sa dopustil zločinu znásilnenia v štádiu pokusu. V tejto súvislosti poukázala najmä na závery znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru z 01.07.2021, z ktorého vyplývalo, že na zaistených stopách bola zaistená pozitívna reakcia na prítomnosť ľudskej spermy, pričom na stere z pohlavného údu odsúdeného bol zistený zmiešaný DNA profil, ktorého minoritná časť bola zhodná s DNA profilom poškodenej. Z podania poškodenej, ktoré predložila Okresnému súdu Trnava a ktorým žiadala o podmienené prepustenie odsúdeného nevyplýva žiadna taká skutočnosť, z ktorého by bolo možné vydedukovať záver, že ku spáchaniu skutku, za ktorý bol A. B. odsúdený, nedošlo. Z toho dôvodu navrhla, aby súd obnovu konania nepovolil a žiadosť o povolenie obnovy konania zamietol, keďže neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Obhajca uviedol, že kľúčovou okolnosťou návrhu na povolenie obnovy konania bolo to, že trestný čin, za ktorý odsúdeného súd uznal vinným, sa nestal a neprišlo ani k pokusu o uvedený trestný čin. Túto skutočnosť mal odsúdený záujem preukázať výpoveďou poškodenej a navrhnutého svedka, čo mu však súd v konaní neumožnil. Takéto odmietnutie vykonania dôkazov považoval za predčasné, pretože súd nemôže vopred vedieť, aké skutočnosti by vyplynuli z výsluchov týchto osôb. Napriek tomu, že tieto osoby boli vypočuté, nemožno túto ich pôvodnú výpoveď automaticky považovať za totožnú s ich novými výpoveďami, keby sa tieto uskutočnili. Až z ďalších výpovedí týchto svedkov by mohli byť alebo aj nemuseli potvrdené skutočnosti uvádzané odsúdeným. Mal za to, že podmienky na obnovu konania sú splnené a preto navrhol, aby súd návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Odsúdený uviedol, že Krajský súd v Trnave k odvolaniu zistil podľa § 321 ods. 1 písm. d) porušenie Trestného zákona a porušením Trestného zákona sa rozumie podstatné pochybenie, ktoré mohlo mať vplyv na rozhodnutie vo veci. Z toho dôvodu, že okresný súd sa týmito vecami nezaoberal a rozhodol podľa vlastného uváženia bez dôkazov o jeho vine, preto žiadal o povolenie obnovy konania tak, ako sa vyjadril obhajca.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 ods. 1 Trestného poriadku obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Podľa § 397 ods. 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je akýmsi ďalším riadnym opravným prostriedkom, preskúvacím konaním alebo niečím obdobným. Je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov a predstavuje výnimočný prelom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Zákonná úprava tohto inštitútu je striktné obmedzená. Návrhom na povolenie obnovy konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutia súdu a prokurátora vymedzené v § 394 Trestného poriadku. Prípadné povolenie obnovy konania je závislé výlučne od splnenia podmienok upravených v tomto ustanovení. V prejednávanej veci bol návrh podaný oprávnenou osobou, smeroval proti rozhodnutiu, pri ktorom je obnova konania prípustná. Nešlo o obnovu konania v neprospech odsúdeného, preto zo strany súdu nemohlo byť rozhodnuté odmietnutím podaného návrhu. Súd návrh

odsúdeného na povolenie obnovy konania prejednal a po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí v dostatočnom rozsahu o ňom rozhodol. Pred samotným rozhodnutím o návrhu odsúdeného odmietol niektoré návrhy obhajoby na vykonanie dokazovania, ktoré považoval za nadbytočné vzhľadom na oboznámené skutočnosti z pripojeného spisového materiálu.

K relevantným námietkam a pripomienkam zo strany obhajoby pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného súd uvádza nasledované.

Obhajoba namietla odmietnutie vykonania dôkazov - výsluchov poškodenej a dcéry poškodenej v procesnom postavení svedkyne. Prezentovala názor, že poškodená a svedkyňa by v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania mohli vypovedať úplne odlišne než v pôvodnom konaní a takýmto spôsobom by sa mohlo preukázať tvrdenie odsúdeného o tom, že si poškodená mala všetko vymyslieť a mala byť na to navedená svedkyňou. S takouto vyšetrovacou verziou orgány činné v trestnom konaní pracovali v rámci prípravného konania a ani na hlavnom pojednávaní sa táto verzia zo strany odsúdeného nepreukázala vykonaným dokazovaním. Výsluchy poškodenej a svedkyne za účelom preukázania verzie odsúdeného, ktorú prezentoval už v prvotnom právoplatne skončenom konaní, nemožno považovať za nové dôkazy. Zároveň je potrebné dodať, že poškodená i svedkyňa boli v pôvodnom konaní vypočuté, teda ide o dôkazy, ktoré boli súdu známe už v čase prvotného rozhodovania o vine a treste odsúdeného. Je potrebné si uvedomiť, že bolo nad všetky dôvodné pochybnosti preukázané, že skutok opísaný v podanej obžalobe sa stal, dopustil sa ho odsúdený a konanie odsúdeného naplnilo všetky znaky zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Žiadosť poškodenej o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nie je novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, keďže poškodená nie je oprávneným subjektom na podanie takejto žiadosti. Návrh môže podať odsúdený, záujmové združenie občanov, dôveryhodná osoba, riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo prokurátor, len tento okruh subjektov je oprávnený podať návrh na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z obsahu oboznámenej žiadosti poškodenej absolútne nevyplývajú závery, ku ktorým dospel odsúdený a to že vôbec nemalo dôjsť k predmetnému skutku, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným a právoplatne potrestaný. Poškodená uviedla len to, že odsúdený sa vyskytoval v jej dome, vykonával nejaké práce a pripadal jej solídny. Ohľadom samotného skutku, či k nemu došlo alebo nedošlo, sa poškodená v žiadosti nezmienuje. Okrem iného však poškodená napísala, že v odsúdenom mala dôveru, ale časy sa menia a dôvera klesá. Odsúdeného spomína v skupine B., ktorý ju sklamal. V tomto kontexte by obsah žiadosti poškodenej skôr nasvedčoval tomu, že odsúdený sklamal dôveru poškodenej a to práve tým, že sa dopustil predmetného trestného činu v štádiu pokusu.

V rámci pôvodného odvolacieho malo byť zistené porušenie Trestného zákona pri rozhodovaní o vine odsúdeného a aj v nadväznosti na túto skutočnosť odsúdený v rámci jeho konečného návrhu chcel dosiahnuť povolenie obnovy konania. Krajský súd v Trnave (odvolací súd) pri prieskumnej činnosti po podaní odvolania odsúdeným proti rozsudku súdu prvej inštancie naozaj zistil určité pochybenie, ktoré sa týkalo právnej kvalifikácie stíhaného skutku a to z toho dôvodu, že odsúdeného uznal vinným zo spáchania skutku v kvalifikovanej skutkovej podstate, kde kvalifikačný znak predstavovala spáchanie skutku na osobe vyššieho veku. Na súde prvého stupňa však v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Odvolací súd okrem iného konštatoval, že by muselo byť preukázané, že práve v súvislosti s vyšším vekom poškodenej došlo k spáchaniu stíhaného skutku odsúdeným. Samotná skutočnosť, že v skutkovej vete je uvedené „proti vôli XX ročnej majiteľky poškodenej“, nestačí pre záver o tom, že skutok bol spáchaný na osobe vyššieho veku, keďže by v konaní na to muselo byť zamerané dokazovanie a muselo by byť preukázané, že odsúdený sa skutku dopustil práve preto, že poškodená mala nad šesťdesiat rokov, v tomto prípade O. rokov. To bol jediný dôvod, pre ktorý krajský súd identifikoval porušenie Trestného zákona v neprospech odsúdeného. Následne zmenil právnu kvalifikáciu stíhaného skutku a vymeral odsúdenému trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe. Z tohto pohľadu súd vyhodnotil námietku odsúdeného ako neopodstatnenú a neodôvodnenú.

Vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí súd zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, pretože neexistujú žiadne nové skutočnosti ani žiadne iné nové dôkazy, ktoré by predtým súdu neboli známe. Pre nesplnenie zákonných podmienok na povolenie

obnovy konania bol návrh odsúdeného doručený súdu 3. septembra 2025 na verejnom zasadnutí zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia Okresnému súdu Trnava. Lehota troch pracovných dní na odôvodnenie sťažnosti plynie od doručenia písomného vyhotovenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. O sťažnosti rozhodne Krajský súd v Trnave.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.